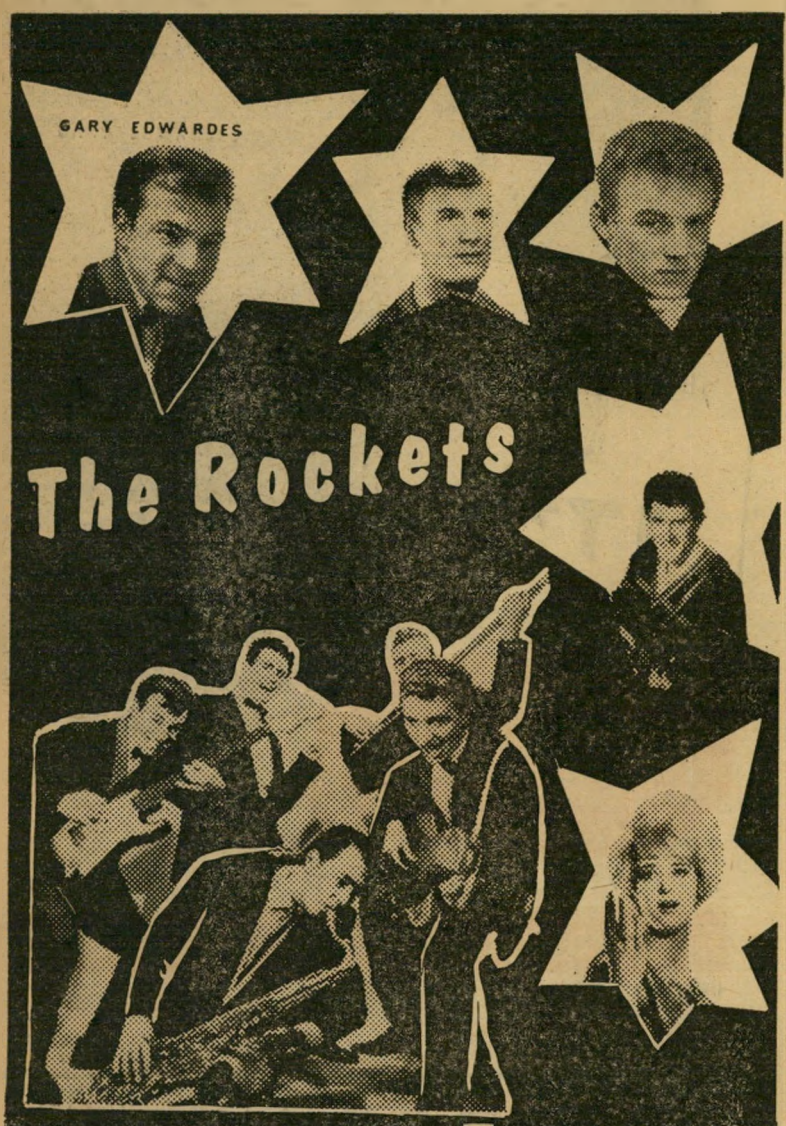

חפוף ראשן באליה סיר 2 מי שיער לחפיפה 75 אגורות מוצר איכות לאשה ולגבר

איפה יוסל'ה?

הספר שנותן את התשובה לכל השאלות בפרשת יוסלה, יצא זה עתה לאור בהוצאת "העולם הזה". הינו פרי עטו של עורך-הדין שלמה כהן-צידון, וניתן להשיג בכל הקיוסקים ובתי-המסחר לספרים.

השניילים

נוחתים
בישראל!!!

של גרי אדווארדס
מלך המטוד-טוויסט
לאחר סבוב באירופה
עם צ'אבי צ'אקר

פרטים על
לוח המודעות

בעבירה על חוק זה, כפי שקרה לאיש המופת חי חסידוף. אין זאת הסכנה היחידה הצפויה לאיש מצפון. במיקרים רבים עליו לחשוש פן מסירת אינפורמציה לעתון בלתי-חלול על-ל לה לסכן את בטחונו, את פרנסתו ואף את כלכלת ילדיו. אין גבול לנקמנות של בעלי-השררה.

במצב כזה, אין כל פסול באינפורמציה אלמונית או במכתבים אלמוניים. להיפך — במציאות הקיימת, אלה מכשירים הוגנים ומכובדים. כמה מן הגילויים החשובים ביותר של העולם הזה, במרוצת השנים, נסתרו עו בהם.

נניח שנודעים לך פרטים אשר מקומם, לפי מיטב מצפונך והכרתך, בשבועון מסוים יים זה. נניח גם שבגלל הסיבות שהזכרתי, אינך חופשי להעבירם אלינו בדרך גלויה. מה עליך לעשות?

קח גליון נייר, רשום עליו (אם אפשר, במכונת כתיבה) את פרטי הפרשה. השתדל לכלול את כל הפרטים הידועים לך, גם הפחות חשובים. שלח את הכל לעורך הראשי או אלי, במערכת העולם הזה, ת.ד. 136, תל-אביב.

מובן מאליו כי העולם הזה אינו מפרסם שום אינפורמציה ללא בדיקה יסודית וממלכתית. על כן השתדל לכלול במכתבך את הפרטים שיקלו על בדיקה כזאת. למשל: שמות וכתובות האנשים המעורבים בעניין, או היודעים עליו.

לשיטה זו יש הכונה שלילית אחת. היא מונעת בעדנו מלהודות לך. אני מקווה כי עצם הסיפוק הנובע ממילוי חובתך האזרחית, עם פירסום פרשה הנוגעת לטובת הציבור, ישמש לך פיצוי מתאים.

איש כפי

מכתבים

להם, עבודה או מופיון? בזה הנני לאשר שמר אמיל יוסף נגנון מרחוב עבודה 21, שיכון 3 ומשפחתו, הכוללת 4 נפשות נוספות, הנישו למשרד דנו בקשה להמרת הדת היהודית לדת הנוצרית.

נגנון

לאחר הקירה יסודית הובר, שיותר משזו בעיית-אמונה, הרי לפנינו מיקרה סוציאלי. עלימנת ש לא לרעוב, הם זקוקים לעבודה, שתאפי שר להם לקיים רמת חיים כלשהי. האח גאטנו פיירי, מינור טרה-סנטה, עכו

תורת היחסים מצורף בזה עמוד מתוך העיתון, נשיונל ניוזיז פוסט אנד אופיניון" מהחמישי ל-אוקטובר, בו מופיע תרגום הכתבה, "ההי מוסר שלי" מדיוני "הפורום הצעיר" (העני לם הזה 1305) תחת הכותרת, "יחסים לפני הנישואין מותרים אם בני הזוג הולכים קבוע ומאוהבים". אני מנית שבכל ארץ היה אפשר ללכת שושיה-עשר בני-נוער, שיסכימו שחייסוין מותרים בגיל הנעורים. האם מספיקה חוות הדעת של קבוצה זו — על מנת להסיק מסקנות לגבי ההתנהגות של כל בני הגילאים בארץ?

סם גלרמן, רוק איילנד, ארצות-הברית
הקיש לברנשטיין היות ופירסמתם שוב מכתב של מר ברני שטיין נגד בני עדות המרחח (העולם הזה 1314) בצורה תמונת, המחאימה-לפרסומת עבור מישהו נגד קרחת, הריני רואה בכך התעללות. לרעתי צריך להכריז על מיבצע הקיש בדלת עבור כל הברנשטיינים, ולשלוח אותם לטיפול שירפא אותם מדעותיהם הי נענייה החלוצית. אם זה לא יועיל, אפשר לשלחם לררובי אפריקה, שם יוכלו לקבל סיפוס מלא מעור תיהם — במישור ההפלייה והנזענות הקיים שם, ובעיקר בשרות ציבורי ובתי-סולנוע מיוחדים וניפרדים. ררד זו תהיה עזרה נדר לה לחיסול ההפלייה במדינה. אני מצורף סך לירה אחת למנבית הנ"ל. יהודה לוי, שעריים

"מניין קיבלתם את הפרטים על החיכוך חים הפנימיים ביותר של צמרת מפא"י בי עניין מאיר ארנוב ומזכירתו?" שאלני ה- שבוע, בפליאה, אחז מאנשי המפלגה. יתכן ששאלה זו עלתה גם על דעתך, למיקרא הכתבה בגליון האחרון.

התשובה: חלק חשוב (וראשון) של הפר- טים נחבל במערכת באמצעות מכתב מפר- רט, כתוב במכונת-כתיבה, ללא חתימה וכתר- בת השולת. מי כתב מכתב זה? התשובה: אין לי כל מושג. ברור לי רק כי הוא איש מרכזי בצמרת מפא"י, המצוי בכל הנעשה בה. למחרת יום הפירסום טילפן אלי האיש, מבלי לזהות את עצמו. הוא שאלני, גם הוא בפליאה רבה: "מניין השגת את ה- פרטים שלא כללתי במכתבי, ושגם אני לא ידעתי אותם?"

התשובה: כשישנו גרעין הסיפור, קל להעולם הזה לבדוק את הפרטים, לאמת אותם, ואף להשלימם. עובדות אלה עשויות לשמש לכמה וכמה מקוראיו תשובה על שאלה המטרידה אותם, מדי פעם: איך להעביר אינפורמציה החשובה להעולם הזה? ברוב המיקרים אין, כמובן, בעיה מיו- חדת. אפשר פשוט להתקשר עם העולם הזה בכתב או בעל-פה, למסור את הפרטים תוך כדי חליפת דברים עם כתבינו. כך גם נהוג בכל ארץ נורמלית, בה שורר חופש יסודי. בארץ כזאת אין עתון הגון נהג לקבל אינפורמציה אלמונית, או לפעול על פי מכתבים אלמוניים. המוסר מחייב כי אדם המוסר פרטים על זולתו, יוהה את עצמו וישא באחריות.

אולם ישראל אינה ארץ גיילה. יסודות- החיכוך דאגו לחקיקת חוק המתיימר לדאוג לבטחון המדינה, אך הרואג לא פחות לבט- חונם של פקידים מושחתים וחורשי-מוזמות בצמרת. פקיד המוסר פרטים על משרדו עלול להישם עלידי יועץ מישפטי משועבד

המוהיקנים האחרונים

במאמרו "היום הרביעי" (העולם הזה 1316) מנדיר העורך את ניבחרו העם שלנו כחבורה של חבויכנסת עלובים, אומללים, נכחדים ונכנעים. זוהי אמנם הפרזה, אך מאחוריה ניכרת עובדה אחת, והיא, שרבים מהבריי-הכנסת מלנים אריות מועזת לבני הבעיות המובאות בפניהם בישיבות המליאה, נידמה לוי, לעספים, שעצם ישיבתם כי מוסד המכובד הוא יעורר העיקרי, וכל שאר העניינים גם יחד יסתדרו, לרעתם, מעצמם. לאריות פושעת זו בין נבחרינו יש סיבות שונות, ואחת היא, כי 52 מתוכם יושבים בין כותלי הבית סאו הקסנת, ועשרים ח"כ נוספים יושבים בו עשר שנים ומעלה, תקופה מסושכת זו הרדיסה את רובם. בעת פטירת חנו רובין הובר לוי שוב כי מעט מוהיקנים מסוגו נשארו בכנסת.

ישראל אלכסנדר (ואן-דייק), רמת-חן

כידור — מחוקק לתחום!

ברצוני לדון בבעיה אשר, כמדומני, אין מדברים עליה. הכוונה היא ליחסים של ה- קיבוצים והישובים בצפון כלפי החיילים והשוטרים הרשמיים את גבולות הארץ, בניידה הסדורה. החיילים נתונים, במשך תקופה ארוכה, במאמץ פיו ורוחני גדול, הם נמצאים כי מתח בלתי-פוסק, במשך היום, כשהם פוע לים ועובדים באבטחה — יהיה זה פשע אם יקראו עיתון או יאזינו לרדיו. בערב — אינם קוראים עיתון מחוסר תאורה. האפשר רות היתירה להשתחרר קצת מהמתח, היא לחנות בסרט המוצג בסביבה. אך קיבוץ דפנה, למשל, אינו מתיר כניי- קת חיילים לאולם הקולנוע שלהם, ומעולם לא התיר להם להתרחץ בכריכה. יחס דומה ישנו מצד הקיבוצים דו וכפר-סולד (בניגוד להגושרים, שמיר ומושב שאר-ישוב, אשר מאפשרים לחיילים לחנות בסרטים חנם). אחרי זה, מה פלא אם החברה הממורט- רום מתחילים לשאול את עצמם לא פעם, כשביל מה ומי הם מסכנים את עצמם?

סמל אפרים זלמן, צה"ל

קורא זלצמן והחברה — בשעת ארוחה של מנות-קרב — ראה תמונה.

